

slaget i den Form, hvori det forelaa fra Udvalgets Side, burde være taknemmelig, fordi Ministeren i en saadan Sag, som han anser for saa vigtig, har taget Initiativet. Hvad nu det foreliggende Lovforslags Enkeltheder angaar, saa er der jo saa meget mindre Grund til at rette nogen Bebreidelse til Ministeren, som han dog i flere væsentlige Punkter har taget Hensyn til Udvalgets Betænkning. Dette er saaledes i en væsentlig Grad fket med Hensyn til Lovforslagets Form. Det ærede Medlem, til hvem jeg figter, mente, at Lovforslaget var aldeles ubrugeligt i den Skikkelse, hvori det var kommet fra Landstinget; det er vistnok et altfor stærkt Udtryk, han her har betjent sig af. Jeg er af samme Mening som han med Hensyn til Lovforslagets Form, og deraf, at jeg har underkrevet den Betænkning, der blev afgiven i forrige Samling, fremgaar jo, at jeg finder den Form, som Folkethingets Udvalg gav Loven, bedre end den, som Landstinget havde givet den, men jeg kan derfor dog ikke indrømme, at Loven i den Form, den kom til Folkethinget, var ubrugelig. Jeg tror, at vi, især efter de Begivenheder, der indtraadte siden forrige Samling, maa være glade ved, at et saadant Lovforslag atter er forelagt, og de Ændringer, som nu maasse kunne være nødvendige, er det dog ogsaa muligt ved en fortsat Behandling at kunne faae gennemførte. Det er Noget, jeg antager, da Ministeren jo dog paa flere Punkter allerede har gjort Ændringer. Jeg skal derfor kun udtale min Glæde over, at denne Sag igjen er kommen frem.

Tugen: Da jeg ikke er i det samme Tilfælde som den ærede første Taler, at det skulde være nødvendigt for mig at lægge nogen Dæmper paa min Fristelse til at udtale mig over et af den høitærede Regjering forelagt Forslag, skal jeg tillade mig nogle Utringer, navnlig i Anledning af hvad der er sagt. Særlig finder jeg det at være paa rette Sted at ville rette nogen som helst Bebreidelse imod den høitærede Minister, fordi han er fremkommen med Lovforslaget i den Form, det nu har. Ganske vist var hans Modstand mod Udvalgets Indstilling ifjor temmelig stærk, men man kan dog ikke bebreide den høitærede Justitsminister, at han vil sætte sig rigtig grundig ind i Sagen, førend han giver den sin Sanction, og naar han nu har overvundet de Betænkneligheder, han havde ifjor med Hensyn til de Indstillinger, der bleve gjort af Udvalget, finder jeg snarere, at den høitærede Minister fortjener en varm Anerkjendelse fra Udvalgets Side i den Anledning, end Bebreidelse. — Hvad angaar Lovforslaget i den Form, hvori det kom fra Landstinget til Folkethinget i forrige Session, vil jeg derom sige, at jeg, naar det skulde passere en Forsamling, hvori jeg havde Sæde, ikke kunde lade det gaa igjennem uden væsentlige Forandringer, men paa den anden

Side maa det indrømmes, at det indeholdt en virkelig Forbedring af den nugældende Lov, og man kan derfor ikke sige om det Lovforslag, der kom herind fra Landstinget, at det i og for sig var ubrugeligt; det var kun ikke gaet saa meget frem, som man kunde ønske. En af de Bebreidelser, jeg kunde gjøre imod Lovforslaget i den Form, hvori det kom herind, var den, at det forekom mig, man havde set sig for meget blind paa Tilfynet med Dampskibler i Almindelighed og derved for en stor Del overset Tilfynet med Damppassagerskibe, i det Mindste har jeg faaet Indtrykket af, at dette kun saa at sige leilighedsvis var kommet ind med i Lovforslaget. Derfor var det Udvalgets første Bestræbelse at stille disse Ting fra hinanden. Den høitærede Minister har gjort dette fuldstændigt, dog ikke ganske paa den Maade, som blev foreslaet af Udvalget ifjor. Der er fket nogle Afvigelser, men for saa vidt disse vedrøre Ordningen af Stoffet, anser jeg dem i det Hele for velbetænkte Forbedringer af Lovforslaget. Jeg tror, at den Maade, hvorpaa Stoffet nu er ordnet i Affnit i det foreliggende Lovforslag, er bedre end den, der forelaa fra Udvalget ifjor. — Med Hensyn til Realiteten er der foretaget nogle mindre Forandringer, som jeg ikke tillægger særlig Vægt, og for hvis Skyld jeg ikke skal stille noget Ændringsforslag til 2den Behandling. Der er et lille Punkt jeg vil nævne, nemlig § 17 e, hvorefter de Rebningsapparater, hvormed Skibene skulle være forsynede, skulle være tilstrækkelige til 20 pCt. af det største Passagerantal, der er ombord; i den Retning havde Udvalget foreslaet 50 pCt. Naar man indretter særlige Rebningsapparater med Korkmadraser og lignende Ting, tror jeg ikke det vil være overdrevent at forlange 50 pCt., men naar Regjeringen efter nogle Overvejelser er kommen til 20 pCt., skal jeg ikke paa dette Standpunkt gjøre nogen Indsigelse derimod. — Hvad der, som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, særlig i forrige Samling laa mig personlig paa Sinde, var, at der blev etableret et omhyggeligt Tilfyn med Maskinerne paa Dampskibe og Skiblerne i Land. Jeg tror, at den væsentligste Sikkerhed, man kan have imod Sprængning af Skibler eller imod Misbrug af Maskiner, er, at de underkastes et omhyggeligt Tilfyn. Jeg kunde derfor aldeles ikke finde mig tilfredsstillet ved det Forslag, der dengang forelaa om, at der for at være Maskinist ombord paa et Dampskib kun skulde fordrøes Bevis paa Duelighed af 2 sagkyndige Mænd. Den høitærede Minister gif villig ind paa en Forandring, og den Paragraf, som nu er § 20, er netop forment paa samme Maade som den, der kom fra Udvalget ifjor. Det ærede Udvalg stillede mit Navn i Forbindelse med denne Paragraf og fremsatte mig navnlig som Forsatter til 2 Lovforslag, jeg tillod mig at fremkomme med, og som dengang ledsagede Betænkningen. Disse 2 Lovforslag ere allerede nævnte af det ærede